

با چه چیزی جنگیدیم؟

نگاهی به داده‌های بودجه نظامی آمریکا و اسرائیل، ارزش مقاومت ایران آشکارتر می‌شود

ایالات متحده با بودجه نظامی خیره‌کننده ۹۶۸ میلیارد دلاری، به تنهایی بسیار بیشتر از مجموع کشورهای قدرتمند دیگر (و نزدیک به کل بودجه ۶۰۲ میلیارد دلاری سایر کشورهای جهان) برای توان نظامی خود هزینه میکند. این فاصله نجومی به وضوح ساختار یک دولت به‌شدت میلیتاریست (نظامی‌گرا) و تهاجمی را نشان میدهد. وقتی حاکمیتی چنین بودجه عظیمی را صرف ماشین جنگی خود میکند، بدیهی است که ژست‌های حقوق بشری و تأکیدهای ظاهری بر دیپلماسی، در بسیاری از مواقع تنها نقابی برای پوشاندن این واقعیت سخت‌افزاری است؛ چراکه چنین سرمایه‌گذاری هنگفتی دیر با زود به دنبال توجیهی برای استفاده در میدان نبرد می‌گردد. اما این ماشین جنگی تریلیون دلاری در عمل تا چه حد کارآمد بود؟ تهاجم ۳۹ روزه‌ای که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز شد، آزمونی واقعی برای این ادعا بود.

شکاف عظیم در بودجه‌های نظامی

بر اساس آخرین برآوردها، بودجه نظامی ایالات متحده آمریکا در سال‌های اخیر به بیش از ۹۵۰ میلیارد دلار در سال رسیده است؛ رقمی که به‌تنهایی از مجموع بودجه‌های دفاعی چندین قدرت بزرگ جهان بیشتر است. این کشور شبکه‌ای گسترده از پایگاه‌های نظامی در سراسر جهان، پیشرفته‌ترین فناوری‌های تسلیحاتی و توان برقیب در حوزه‌هایی چون نیروی هوایی، دریایی و جنگ سایبری دارد. در مقابل، رژیم صهیونیستی با بودجه‌ای در حدود ۲۰ تا ۳۰ میلیارد دلار، یکی از نظام‌مترین اقتصادهای جهان را دارا است. این کشور با اتکا به فناوری پیشرفته، سامانه‌های دفاع موشکی و همکاری نزدیک با واشینگتن، قرار بود توان بازدارندگی بالایی ایجاد کند. این در حالی است که در سوی دیگر، بودجه نظامی ایران به‌طور رسمی حدود ۱۰

تا ۱۵ میلیارد دلار بر آورد میشود.

جنگ نامتقارن در برابر دلارها

در یک مقایسه صر فاعددی، شکاف میان ایران ودودشمنش بسیار چشمگیر است. آمریکانه تنها از نظر بودجه، بلکه از لحاظ تکنولوژی نظامی، ناوهای هواپیمابر، جنگنده‌های نسل پنجم و قابلیت‌های اطلاعاتی، فاصله‌ای قابل توجه دارد. رژیم صهیونیستی نیز با وجود کوچکی جغرافیایی، از برتری کیفی در حوزه‌هایی مانند جنگ الکترونیک، پهپادها و تسلیحات دقیق برخوردار است. با این حال، تحلیلگران نظامی تأکید میکنند که ایران استراتژی متفاوتی را دنبال میکند: «جنگ نامتقارن». تهران به‌جای رقابت مستقیم در حوزه‌های پرهزینه، بر توسعه موشک‌های بالستیک، پهپادها، مین‌های دریایی و شبکه‌ای از نیروهای متحد در منطقه تمرکز کرده است. این رویکرد توانست هزینه‌های جنگ را برای طرف مقابل افزایش دهد و مهم‌تر اینکه در تمامی روزه‌های جنگ دست بالا را در میدان نبرد داشته باشد.

جغرافیای سرزمین مقاومت

یکی از مزیت‌های مهم ایران، موقعیت جغرافیایی و وسعت سرزمینی آن است. برخلاف رژیم صهیونیستی که کوچک و آسیب‌پذیر در برابر حملات موشکی است، ایران دارای عمق استراتژیک قابل توجهی است. این ویژگی، عملیات نظامی گسترده علیه ایران را پیچیده‌تر و پرهزینه‌تر میکند. علاوه بر این، کنترل یا تهدید مسیرهای حیاتی مانند تنگه هرمز، به ایران اهرم فشار اقتصادی و ژئوپلیتیکی میدهد؛ عاملی که میتواند در هر درگیری گسترده، تأثیرات جهانی ایجاد کند.

مقاومت در برابر شیطان

پذیرش توافق ده ماده‌ای ایران از سوی دو کشور متخاصم نشان آشکاری بر دست بالای ایران در میدان نبرد داشت. تصور دو دشمن بزدل بر این بود که میتوانند طی تنها ۴۸ ساعت ایران را تسخیر کنند، در این میان طرح‌های هالیوودی بسیاری را هم روی میز داشتند، از تسخیر جزایر ایران و ورود زمینی برای تصرف اورانیوم غنی شده ایران گرفته تا عملیات هلی برن و تغییر نظام مقدس ایران. طرح‌هایی که حداقل در کلام رئیس‌جمهور دیوانه آمریکا پرشمار تکرار میشد و البته که به مذاق هواداران مجنون‌تر او در ماگا هم خوش آمده بود. اما پذیرش توافق ده ماده‌ای ایران آب سردی بود بر طرح‌های هالیوودی او، آن‌هم برای شوری که حداقل داده‌های رسمی این گزارش نشان میدهد تا بن دندان مسلح است. همین گزاره‌ها است که ارزش مقاومت ایران را در برابر نزدیک به ۴۰ روز دفاع از این سرزمین والا‌تر میکند.

اوقات شرعی	واحه
اذان صبح: ۰۴:۲۳	امیدوصل تو جانم به رقص می‌آرد
اذان ظهر: ۱۲:۰۸	چو باد صبح که در گردش آورد ریحان
اذان مغرب: ۱۸:۴۶	سعدی
حکمت	
پیامبر اکرم (ص):	
هر کس بخشی از کار مسلمانان را بر عهده بگیرد و در کار آن‌ها مانند کار خود دلسوزی نکند، بوی بهشت را استشمام نخواهد کرد. / کنزالعمال	
رایحه ظهور	
امام کاظم (علیه السلام):	
خوشا به سعادت اصلاح‌کنندگان بین مردم که آنان همان مغزبان روز قیامت‌اند. / تحف العقول	
وصیت شهدا	
شهید سید مرتضی میر لوحی	
ای مردم بدانید که در معرض امتحان هستید مواظب باشید در معرض قهر الهی قرار نگیرید و طبق دستور خدا از دنیا استفاده کنید و توجه داشته باشید که مرگ با عزت بهتر است از زندگی با ذلت.	

خبر روز

تحقیر آقای معاون!

وقتی جی‌دی ونس خبر عملیات را از خبرنگار شنید گزارش دیلیبیست از یک صحنه جنجالی در عرصه سیاست آمریکا حکایت دارد؛ جایی که جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور، در جریان یک نشست خبری در خارج از کشور، از حملات جدید آمریکا به ایران بیاطلاع بود و این خبر را از یک خبرنگار شنید. این اتفاق زمانی رخ داد که ونس در بوداپست و در کنار نخست‌وزیر مجارستان، ویکتور اوربان، در حال پاسخ به سؤالات رسانه‌ها بود. در میانه نشست، خبرنگاران از او درباره حملات تازه آمریکا به اهدافی در ایران سؤال کردند. اما او ظاهراً از این تحولات بی‌خبر بود و حتی مجبور شد برای بررسی موضوع به تلفن همراه خود مراجعه کند. این صحنه به سرعت به‌عنوان نشانه‌ای از ضعف در هماهنگی داخلی دولت ترامپ تعبیر شد. منتقدان میگویند اینکه معاون رئیس‌جمهور از چنین اقدام نظامی مهمی بیاطلاع باشد، نشان‌دهنده اختلال در جریان اطلاع‌رسانی در سطوح بالای قدرت است. در همین زمان، ترامپ در شبکه‌های اجتماعی پیام‌های تند و تهدیدآمیز علیه ایران منتشر کرده و از احتمال تشدید گسترده حملات سخن گفته بود. این هم‌زمانی، تضاد میان لحن تهاجمی رئیس‌جمهور و بیاطلاعی معاونش را بر جسته‌تر کرد. این رویداد همچنین موقعیت سیاسی پیچیده ونس را نشان میدهد. او پیش‌تر به‌عنوان چهره‌ای با گرایش‌های شد مداخله نظامی شناخته میشد؛ موضوعی که ریشه در تجربه نظامیاش در عراق دارد. اما اکنون در دولتی فعالیت میکند که سیاست خارجی آن به‌سمت اقدامات نظامی تهاجمی‌تر حرکت کرده است. به همین دلیل، این لحظه تنها از نظر رسانه‌ای «تحقیر آمیز» توصیف شد، بلکه نشان داد ونس در تلاش است میان دیدگاه‌های گذشته خود و سیاست‌های فعلی دولت تعادل برقرار کند!

فرهنگ

یادداشت

دکتر احمد رضاندرشتی | نویسنده و پژوهشگر

چرا مدرسه و بیمارستان؟

ستاره‌ی تکراری و منفوری است که باشدتی بی‌سابقه در غزه و لبنان تکرار شد. رژیم صهیونیستی برای توجیه بمباران بیمارستان‌ها، مدارس و منازل مسکونی و قتل عام کودکان و غیرنظامیان، به همین دروغ‌های تکراری متوسل میشد. دشمن می‌خواهد پیش از آنکه افکار عمومی جهان جنایتش را محکوم کند، با یک روایت وارونه، خود را قربانی و ملت‌های مقاوم را جلا د جلوه دهد.

تلافی ناکامی در میدان رزم

نکته حائز اهمیت دیگر آنکه این حملات رسانه‌ای و میدانی به اهداف غیرنظامی، چیزی جز «فراقلمنی ناشی از درماندگی» دشمن نیست. دشمن متجاوز باوجود به‌کارگیری پیشرفته‌ترین تسلیحات، در دستیابی به اهداف نظامی و راهبردی خود (تضعیف توان دفاعی کشور، ایجاد شورش و از بین بردن انسجام ملی) ناکام ماند. بمباران بیمارستان گاندی، یا کلاترپها و مدارس در شهرهای مختلف، هیچ ارزش نظامی ندارد، اما نشانه بارز خشمی است که از شکست در برابر اراده پولادین رزمندگان ایرانی سرچشمه میگیرد. دشمن از آنجا که نمیتواند در برابر قدرت نظامی ایران بایستد، سعی میکند جنگ را به زندگی روزمره و اجتماع بکشاند تا از «تاب‌آوری ملی» فرو بکاهد.

همبستگی وهوشمندی، ضرورت امروز و فردا

در پایان باید به این واقعیت انکارناپذیر اشاره کرد که دشمن در محاسبات پلید خود به خطا رفت. تصور او این بود که با تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها و تحت فشار قرار دادن کادر درمان، میتواند ملت ایران را به میدان‌ها آورده و در مقابل نظام قرار دهد. اما تجاوز دشمن نتیجه معکوس داد. بمباران‌های دشمن و تجاوز به خاک ایران، نه تنها خللی در اراده ملت ایجاد نکرد، بلکه موجب تقویت «همبستگی اجتماعی»، «انسجام ملی» و روحیه ایثار و فداکاری در تمام اقشار جامعه شده است. این پویایی و رشد روزافزون، ثمره خون شهدا و پاسخ قاطع ملتی است که هرگز در برابر زورگوی سر فرود نیامورد. کادر درمان با عشق و بدون هیچ اجباری، پای کار ایستاده‌اند و ملت ایران نیز ثابت کرده‌اند که در بحران‌ها، متحد‌تر از همیشه در کنار یکدیگر و در برابر دشمن صف آرایی میکنند.

رژیم صهیونیستی در طول جنگ بارها مدعی شد مقامات جمهوری اسلامی از اماکن غیرنظامی، به‌ویژه مدارس و بیمارستان‌ها به‌عنوان سپر استفاده میکنند! اما واقعیت انکارناپذیر و بارها آشکار شده همین است که شکی وجود ندارد این سبک از جنگ، شیوه رژیم صهیونیستی است، همان‌گونه که در غزه ولبنان، بسیاری از اماکن عمومی و آموزشی و خدماتی و حتی مردم و کودکان مورد تجاوز این رژیم قرار گرفت. در پاسخ به این شبهه چند نکته بیان میشود:

میدان نبرد، میدان روایت‌ها

امروزه جنگ‌ها دیگر تنها در میدان‌های نبرد فیزیکی رقم نمییخورد، بلکه قلب درگیری‌ها به میدان «جنگ شناختی» و «جنگ روایت‌ها» منتقل شده است. دشمن که در رویارویی مستقیم نظامی از صلابت و توانمندی ملت ایران درس‌ها گرفته، تمام توان خود را بر روی ماشین جنگی رسانه‌ای خود متمرکز کرده است. هدف دشمن، چیزی نیست جز به انحراف کشاندن افکار عمومی، ایجاد شکاف میان مردم و نظام، و مشروعیت‌بخشی به جنایت‌های جنگی خود. در چنین شرایط خطیری، هوشیاری تاریخی ملت بزرگ ایران، مهم‌ترین سد در برابر این هجمهی عظیم است.

ناگتیک همیشگی دشمن برای قرار از مسئولیت

اخبار منتشر شده از سوی رسانه‌های معاند و وابسته (ازجمله اینترنشنال، بیبسیسی فارسی و ...) مبنی بر استفاده نیروهای مسلح ومقامات جمهوری اسلامی از اماکن غیرنظامی، مانند مدارس و بیمارستان‌ها، به عنوان «سپر انسانی»، چیزی جز یک پروژهی روانی حساب‌شده و سراسر دروغ نبود. دشمن جنایتکار در طول این مدت، باوجود ادعاهای مکرر، حتی قادر به ارائه یک سند و مدرک معتبر و قابل قبول برای اثبات این ادعاهای واهی نبوده است. این ناتوانی در مستندسازی، خود بزرگ‌ترین دلیل بر ساختگی بودن این سناریو و ماهیت غیر انسانی طراحان آن است.

بهبانه‌ای برای بمباران بیمارستان‌ها و مدارس

این اتهام‌زنیها، صرفاً بهانه‌ای برای مشروعیت‌بخشی به وحشیانه‌ترین جنایت‌های جنگی است. این همان

عبور کند، عوارض بگیرد. این حق طبیعی ما بود و به نظم ایران نجات می‌کرد و به رغم قرار گرفتن در فشارها هرگز از این موضوع سوءاستفاده نکرد؛ اما با برخورد معامله‌گرانه دشمن، ایران نیز مجبور به معامله‌گری در این زمینه شد. ما هزینه‌های زیادی برای خارج کردن دأش از سوریه کردیم، اما هرگز چشمداشتی به این موضوع نداشتیم و با همین نیت به تنگه نگاه می‌کردیم؛ اما این‌ها کاری کردند که ایران مثل خودشان با آن‌ها برخورد کند.

در میانه این جنگ شاهد حضور هنرمندان در فعالیت‌های هلال احمر بودیم. به نظر شما نقش فیلسازان و راویان هنر در این زمینه چیست؟

این کار بسیار خوب و حسنه است و خودم هم در گذشته چنین تجربه‌ای داشتم. ولی به هرحال در سخنرانی‌های شایانه خیابان‌ها هستم و گاهی کنار نیروهای بسیج می‌نشیم و خدایوتی به آن‌ها می‌گویم. تمام این کارها برای ایجاد روحیه به نظامیان کارهای بسیار خوبی است. این جنگ با پیروزی ما تمام خواهد شد، اما روسیاهی آن برای کسانی می‌ماند که نتوانستند لیبک بگویند و شهامتش را نداشتند. یک زمانی این شرایط حاکم بود که ما نمی‌دانستیم اگر حرفی بزنیم به کدام جبهه بر می‌خورد، اما الآن در این جنگ، حق و باطل بسیار خوب بوده و تمام آزادگان جهان در خیمه حسین (ع) هستند و هرکسی در خیمه حسین باشد؛ نمی‌تواند بی‌طرف باشد.

در این جنگ مراکز غیرنظامی مثل مدرسه کودکان میناب؛ پل بهره‌برداری نشده کرج و انستیتو پاستور آماج حمله بودند. دیدگاه شما در این رابطه چیست؟

عده‌ای گوته‌فکر ابتدا تصور می‌کردند ترامپ برایش آزادی ارمان می‌آورد، اما مگر می‌شود از گرگ انتظار داشته باشیم که ما را نذرد؟.. در حال حاضر دشمن کور عمل می‌کند و ما هدفمندیم و اعلام می‌کنیم که پایگاه‌های آمریکایی را می‌زنیم، کشورها، حوزه خلیج فارس فقط انباردار ابزار نظامی بودند. این‌ها فکر می‌کردند مملکت قائم به فرد است و با شهادت رهبر، حکومت تغییر می‌کند، اما کاملاً برداشت غلطی بود و نمی‌دانستند که عشق به وطن و اسلام در خون مردم ریشه دوانده است. خدا را شکر که حالا مجتبی خامنه‌ای همان رهبر قبلی است؛ اما جوان‌تر!

ساخته شود. این تماشاگران شایسته این نیستند که فیلم‌هایی بی‌ارزش برایشان ساخته شود و با چند صحنه کمدی دلقک‌بازی بخوابیم سرگرمشان کنیم. معتقدم بخشی از این جوشش مردمی در فیلم‌های فرهنگی معطوف شود؛ یعنی شعور و اراده و حس و حال حماسی این ملت قهرمان عاشورایی باید سرریز شود و روی میز مدیران فرهنگی برود. عملکرد تلویزیون در این مدت بسیار خوب بوده و هرچه امروز داریم به تلویزیون برمی‌گردد. در گذشته فیلم «به کودکان شلیک نکنید» را در رابطه با محور مقاومت ساختیم، اما متأسفانه از آن حمایت نکردند. در حال حاضر امیدوارم به برکت خون شهدا مسئولان مملکت که می‌دانم نیت بدی ندارند، اما به خاطر فریب گیشه و پول ممکن است عملکرد خوبی نداشته باشند، نگاهشان عمیق‌تر شود. [۱] در روند جنگ یک ماه گذشته به نظر می‌رسد هیمنه نظامی آمریکا و اسرائیل با دیدگاه قدرتمندترین ارتش فرو ریخته و دنیا متوجه اهمیت راهبردی ایران در تنگه هرمز شده است. دیدگاه‌ها در این رابطه چیست؟ [۲] ما ۴۷ سال با این شرایط سخت تحریم زندگی کردیم و تنها یک ماه است که اروپا با افزایش قیمت‌ها زندگی می‌کند و تحمل این شرایط را ندارد. تنگه هرمز یکی برکت‌های جنگ برای ما بود و به نظر ما کنترل این تنگه می‌توانیم تمام تحریم‌ها را برداریم و در این روند سازش‌کاری معنی ندارد. ایران می‌تواند هر چیزی از تنگه هرمز و این شاه‌رگ حیاتی

انسیه شاه حسینی را همه به‌عنوان کارگردان زن فعال حوزه دفاع و مقدس می‌شناسند؛ فیلم «دست ناپیدا» از او در سال گذشته در رابطه با رشادت‌های زنان در پشت جبهه اکران شد؛ اما استقبال‌ها از این فیلم چندان چشمگیر نبود. در گفت‌وگویی که با این کارگردان به دلیل جنگی که در آن قرار گرفتیم، انجام دادیم، او نسبت به دیدگاه مدیران فرهنگی نسبت به فیلم‌های دفاع مقدس و محور مقاومت گلیاه‌مند بود و ابراز امیدواری کرد که شاید این جنگ بتواند دیدگاه مسئولان فرهنگی را در این رابطه تغییر دهد و عمیق‌تر به این موضوع فکر کنند و ببانندیشند. او همچنین در این مصاحبه از حضور نسل جوانی که هر شب به خیابان‌ها می‌آیند و پرچم کشور را می‌گیرند، ابراز شگفتی کرد. مشروح این مصاحبه را در ادامه از نظر خواهید گذر اند:

■ ■ ■

[۱] با توجه به تجربه‌ای که در ساخت فیلم‌های مرتبط با دفاع مقدس دارم، تحلیل شما از شرایط حاضر و جنگی که در آن قرار گرفتیم، چیست؟ برای صحبت کردن در این رابطه اصلاً نیازی به ساخت فیلم جنگی نیست، چون اگر با دیدگاهی الهی به این موضوع نگاه کنید، کسانی که شهید شدند به آرزوی خود رسیدند و خون آن‌ها برکتی به کشور داد که این حرکت مجاهدانه علیه دشمن را قوت داد. اخیراً فیلم «دست ناپیدا» را درباره حضور زنان در پشت جبهه و رختشویی لباس رزمندگان ساختم و در همین رابطه نقد منفی خواندم که چهره جنگ را خیلی خشن نشان دادم و اغراق کردم. با خواندن این نقد احساس می‌کردم نسل ما انقلابی و اهل جنگ بودند و این نسل حاضر از دست رفته است، اما با وجود جنگ حاضر به برداشت اشتباهم پی بردم و دیدم نسل حاضر تمام تصورات قبلی را باطل کرد. اگر در آن زمان ۱۷ ساله‌ها به میدان می‌آمدند، الآن از کودک گرفته تا جوان و پیر هر شب در خیابان‌ها حضور دارند و شعار می‌دهند. این اتفاق گوش ما را به عنوان فیلم‌ساز می‌پیچاند و به ما نهیب می‌زند که اگر بخوابیم فیلمی درباره این نسل بسازیم؛ در حد و اندازه این نسل باشد. در گذشته وقتی فیلم‌هایی با محوریت مقاومت و دفاع مقدس می‌نوشتیم؛ مسئولان می‌گفتند الآن وقت بیان این صحبت‌ها نیست و ذائقه تماشاگران عوض شده است و کسی دوست ندارد فیلم‌های دفاع مقدسی ببیند